

תת"ע 4631/01/20 - אבו שחאדה שחאדה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4631-01-20 מדינת ישראל נ' אבו שחאדה שחאדה
תיק חיצוני: 10154890007

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	אבו שחאדה שחאדה
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 11.2.20 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר ונגזר עליו קנס בסך 1,000 ₪.
3. ב"כ המבקש טען כי ביום 25.9.19 הגיש המבקש בקשה להישפט בהתאם לסד הזמנים הקבוע בחוק, כאשר בבקשה נרשם שיש לשלוח את הזימון לדיון לכתובת של ב"כ אשר צוינה על גבי ספח הבקשה כולל חותמת. הפנה להמלצת משרד המשפטים וגורמים נוספים בנושא הזמנה לדיון של נהגים שביקשו להישפט באמצעות בא כוחם, וטען כי כאשר סניגור מגיש בשם הלקוח שלו בקשה להישפט, ראוי לשלוח הזימון לסניגור ולא ללקוח למניעת תקלות בהמשך. טען כי המבקש אינו מקבל מכתבים בכתובתו הרשומה ולכן ביקש למנוע מצב בו יתנהלו הליכים שלא בידעתו. טען כי על אף האמור נשפט המבקש בהיעדרו וזאת לאחר שהמשטרה התעלמה מבקשתו ושלחה את הזימון לכתובת המבקש. טען כי אישור המסירה ריק לחלוטין ולא צוינו בו הפרטים הדרושים, לרבות תאריך, שם הדוור וחותמת של הדואר. טען כי מיד לאחר שנודע למבקש אודות פסק הדין פנה לבית המשפט. טען כי המבקש כופר בביצוע העבירה המיוחסת לו וטען לקיומם של כשלים ראייניים בדו"ח. טען כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין וביקש ליתן לו יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי המשיבה ביצעה את המוטל עליה ושלחה את הזימון לדיון לכתובתו הרשומה של המבקש. הפנתה לפסיקה לפיה לאור הצורך בקיצור ויעול ההליך בעבירות קלות אין מקום להטיל חובה על המדינה לשלוח הזמנה לדיון למספר גורמים. טענה כי גזר הדין ניתן ביום 11.2.20 ואילו הבקשה כאן הוגשה רק בחודש יולי 2020. טענה כי לא ברור מדוע ב"כ המבקש לא

עקב אחר הבקשה ולא ווידא את תאריך הדיון. טענה כי אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש" והלכה פסוקה היא כי מדובר בהמצאה כדן, ויש לדחות הטענה כי מדובר באישור מסירה לא תקין. טענה כי נסיבות המקרה מולאו כנדרש בדו"ח וכי לא נפלו כשלים ראייתיים בדו"ח. לאור האמור ביקשה לדחות הבקשה ולהותיר פסק הדין על כנו.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו הרשומה של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדן גם בלא חתימה על אישור המסירה. עוד יצוין כי בספח ההודעה על דבר דואר רשום (בעמוד השני של אישור המסירה), מופיעים תאריך (19/11) וחתימת הדוור. בנסיבות אלה, אני סבורה כי המשיבה יצאה ידי חובתה.

עם זאת, המבקש ציין על גבי ספח הבקשה להישפט את כתובת ב"כ ככתובת למשלוח זימון לדיון, מאחר שלדבריו הוא אינו מקבל דברי דואר בכתובתו הרשומה. לאחר שנתתי דעתי גם לטענות המבקש בדבר כשלים ראייתיים, אני סבורה כי יש מקום ליתן למבקש יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

עוד נתתי דעתי לכך כי בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על גזר הדין נשלחה לכתובתו הרשומה של המבקש והודבקה לאחר ביקור שלישי במקום בתאריך 25.2.20, ומכאן שהמבקש אף לא הגיש הבקשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק אלא בשיהוי משמעותי.

8. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, אך זאת בכפוף לחיוב המבקש

בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסך של 700 ₪, אשר ישולמו על ידי המבקש עד ליום 30.5.21. ככל שההוצאות לא ישולמו כאמור לעיל, ההחלטה על עיכוב ביצוע גזר הדין תבוטל ופסק הדין ישאר על כנו.

המזכירות תודיע לצדדים ותעביר התיק לעיוני לאחר תשלום ההוצאות כאמור לעיל.

ניתנה היום, י"ח אייר תשפ"א, 30 אפריל 2021, בהעדר
הצדדים.